

[Sønderby]

Hr. Glønborg sagde, at det var nogle enkelte landmænd, der brokkede sig. Jeg bliver altså nødt til at henvise til, at både landboforeningerne og husmandsforeningerne i august 1989 skrev til den tidligere arbejdsminister, at man gerne ville drøfte, hvorledes vejledningen yderligere kunne forbedres. Foreningerne anmodede ministeren om, at der kunne gives mulighed for, at landbofamiliens børn under 15 år efter nærmere regler om tilsyn af voksne kunne udføre visse opgaver. Det er det, ministeren skal forhandle om. Derfor har denne debat været fuldstændig unødvendig, for det er ikke en lovændring, man beder om, det er forhandlinger. Det er kun Fremskridtspartiet, der beder om en lovændring.

Med hensyn til den kommunikationsbrist, der har været talt om, kan jeg sige, at der fra de samme organisationer er skrevet til SALA, at man ikke helt kan se, hvad den ændring vil medføre, men at man gerne skal have opmærksomheden henledt på det. Derved står arbejdsministeren i den situation, at SALA siger ét og landbo- og husmandsforeningerne noget andet, og det har man ikke fået klargjort nok i forhandlingerne.

Men jeg er meget rolig ved at vide, at arbejdsministeren vil føre disse drøftelser videre, så det er ikke Folketinget, der skal gøre det. Jeg nævner det for lige at sætte tingene lidt på plads.

Ernst B. Schmidt (FP):

Jeg kunne godt have ønsket, at denne debat var blevet vist i fjernsynet, og at samtlige landmænd havde haft lejlighed til at følge debatten.

Det praktiske landbrug er fuldstændig uforstående over for det regelsæt, som gælder for dem. Man er fuldstændig klar over, at det, man arbejder med, er risikobetonet, og selvfølgelig, jo større maskiner, jo større risiko. Der er nogle, der ikke har stukket fingeren i jorden og følt, hvor det var galt.

Der blev også spurgt: Hvem er det, Fremskridtspartiet vil tilgode? Det er i og for sig ikke de store landbrug, hvis der er nogen, der tror det. Det er familiebruget, det ægte familiebrug i særdeleshed, og til et naturligt ægte familiebrug hører også, at børnene successive lærer at behandle de forskellige led i den produktion, et landbrug er.

Som der står i beslutningsforslaget, er det f.eks. også farligt at gå bag en ko eller bag andre

dyr, man kan blive sparket ihjel af. Der kan ske så meget. Der kan også ske meget i et køkken, f.eks. med kogende vand, men børnene skulle vel ikke forbydes adgang til køkkenet af den grund.

Når vi har prøvet at nedfælde tingene i et beslutningsforslag, er det, fordi det er et noget kompliceret område. Jeg tror, at det var hr. Glønborg, der udtalte, at vi red på en poppet bølge eller noget i den retning. Dertil vil jeg gerne sige, at problemet har været rejst allerede for 12 år siden. Dengang var jeg for øvrigt også initiativtager, for jeg har en lille smule forstand både på at køre traktor og også på, hvordan man ser på forholdene blandt landmænd, praktiske landmænd. Alle i landbruget er dybt ulykkelige, hver gang der sker en ulykke, og når vort forslag er udformet på den fleksible måde, at det lægger op til ministeren at komme med et lovforslag, så er det ikke mindst, fordi landbrugsorganisationer har ønsket, at der var klart fastsatte regler på området. Det må være en selvfølge, at man får lov til at uddanne de unge mennesker på en naturlig måde.

Så blev der spurgt om aldersgrænser osv. Det er med velberåd hu, at dette ikke er fastsat, men 12 år har jo været nævnt, og jeg skal villigt indrømme, at jeg mener også, at tidspunktet for, hvornår de unge kan sidde på en traktor på betryggende måde og under opsyn og hjælp til med det lettere arbejde, må være deromkring. Hvor mange, som har lidt med landbruget at gøre, har ikke været med til at hjælpe til ved høsten, været med til at køre enten en vogn med hest for eller en traktor og samlet halm, korn eller andet? Det er den slags, der naturligt hører til, og det er det, vi gerne vil være helt sikre på bliver tilladt.

Det er meget godt, at der står i bekendtgørelsen, at der kan gøres dit og der kan gøres dat. Man har diskuteret og forhandlet siden august, og det, vi har villet gøre, var simpelt hen at sørge for, at nu blev der taget et initiativ herfra, så man kunne se, at nu skete der noget. Og jeg kan godt garantere for, at hvis ikke der sker noget, så fremsætter vi forslaget én gang til, for det kræver landbruget faktisk.

(Kort bemærkning).

Stillinger (SF):

Så blev jeg da det klogere af at høre hr. Ernst B. Schmidts forklaring på, hvorfor man har